

10.10.2016

Notat

Sak nr.

2016/6171-2

Til: Formannskapet

Fra: Rådmannen

Horsøy industriområde-historikk

Den eldste sardinfabrikken på Askøy lå på Horsøy. Den ble bygget i 1905. Horsøy-fabrikken var i full drift inntil den brant i 1931. Den ble ikke bygd opp igjen.

United Sardine Factories Ltd. (U.S.F) hadde i samme tidsrom en mindre sildoljefabrikk på Horsøy, basert på hermetikk- og saltsildavfall. Den var i virksomhet fram til Sildesalgslaget bygde sitt store sildoljeanlegg på øyen i 1938.

Den nye fabrikken var basert på storstilt behandling av fersk sild, og tok i bruk helt ny teknologi. Med den nye Horsøy-fabrikken hadde Askøy nå fått en stor og hypermoderne sildoljefabrikk, drevet av et bunnsolid selskap. I høysesongen var fabrikken en stor arbeidsgiver med over 200 personer ansatt.

I 1948 overtok Silfas fabrikanlegget.

Fra 1977 fram til 1988 var det vanskelige tider for fabrikken på Horsøy. Årsaken til dette var at en måtte investere tungt i rensutstyr og at det samtidig var hard konkurranse fra utlandet.

Fra 1988 til 1990 hadde fabrikken på Horsøy tre gode år, med rikelig råstofftilgang og økende produksjon. Fabrikken hadde nå god økonomi og en vesentlig del av overskuddene ble anvendt til modernisering av både bygninger og maskineri.

På begynnelsen av 1990-tallet truet store miljøavgifter lønnsomheten i den norske sildoljeindustrien. Miljøavgiften gjaldt i hovedsak bruken av brenselolje.

Postadresse:
Klampavikvegen 1, 5300 Kleppestø**Besøksadresse:**
Kundetorget Rådhuset,
Klampavikvegen 1, 5300
Kleppestø**Telefon:**
56 15 80 00**Bank:**
6515.06.05509**E-post:**
postmottak@askoy.kommune.no

www.askoy.kommune.no

Telefaks:**Org.nr:**
964 338 442

For fabrikken på Horsøy utgjorde dette kr. 130.000,- årlig for hver ansatt.

Etter en oppgang i 1995 og 1996 signaliserte ledelsen at man ville satse på å videreutvikle fabrikken på Horsøy.

I 1997 vurderte Silfas å flytte fabrikken til Øygarden, fordi kommunen der tilbød gratis arealer med tilførselsveier og kai.

Selskapet bestemte seg imidlertid for å bli værende på Askøy, etter at Askøy kommune hadde lovet å bygge ny vei til Horsøy. I tillegg var det interessant for bedriften at kommunen arbeidet med planer om å få annen fiskeindustri lokalisert til Horsøy, i tilknytning til mulig utvikling av en regional fiskerihavn.

I 1997 ble det inngått en intensjonsavtale mellom Askøy kommune og Silfas vedr. industrivirksomheten på Horsøy. Avtalen gikk ut på at Askøy kommune skulle utbedre/delvis bygge ny fylkesvei fra Juvik til Horsøy. Silfas på sin side garanterte for at bedriften skulle bli værende på Askøy i minimum 5 år. I tillegg skulle selskapet stille til disposisjon arealer til nye etableringer. (Bla.a skulle et areal på ca. 20 daa. overdras vederlagsfritt til Askøy kommune).

I 1998 godkjente kommunestyret reguleringsplan for ny vei til Horsøy.

Frivillige grunnavtaler ble framforhandlet og godkjent politisk i 1999.

Samme år ble det inngått kontrakt med entreprenør vedr. bygging av Horsøy-veien. Arbeidene gikk ikke helt etter planen. Underveis ble det byttet prosjektledelse og entreprenør. Prosjektet fikk i tillegg en kostnadsoverskridelse på over 50%. (Endelig prosjektkostnad kr. 22,03 mill.).

I 2001 brøt Silfas avtalen med kommunen. Virksomheten på Horsøy ble avvirket og anlegget ble solgt til fiskeforprodusenten Sea Grain.

I 2002 ble det holdt overtagelsesforretning på veianlegget, ca. 2,5 år etter opprinnelig sluttdato for ferdigstillelse.

I 2004 gikk Askøy kommune til rettsak mot Silfas og Sea Grain. Kommunen tapte saken i tingretten, men vant i lagmannsretten. Ved dom i Gulating Lagmannsrett i 2005 ble Silfas dømt til å betale Askøy kommune en erstatning på kr. 540.000,-. I tillegg fikk Askøy kommune overført hjemmelen til industritomten på Horsøy.

I 2005 ble industriområdet på Horsøy solgt til selskapet Horsøy industrihavn.

Fram til 2007 var industriområdet på Horsøy næringspark for flere forskjellige typer bedrifter (som drev med regnskap, tomteutvikling, lagring av fritidsbåter, motorvedlikehold, stillaser, elementbygg i stål og betong, transport og lagring av fiskeavfall, mottak av avfall fra oljeindustrien).

I 2007 kjøpte Framo Engineering selskapet Horsøy industrihavn.

I 2008 solgte Askøy kommune sin industritomt på Horsøy til Framo Engineering.

Samme år ble ny reguleringsplan for industriområdet på Horsøy (plan 271) godkjent av kommunestyret.

Etter at reguleringsplanen var godkjent, etablerte Framo Engineering et topp moderne olje/service-anlegg (systemer for undervanns olje- og gass produksjon) på den gamle industritomten på Horsøy.

I 2009 ble det inngått utbyggingsavtale mellom Framo Engineering og Askøy kommune.

I 2011 kjøpte Schlumberger Framo Engineering.

I 2013 slo deler av Camron og deler av Schlumberger (det som var Framo Engineering) seg sammen i en joint venture, som ble kalt OneSubsea.

Samme år godkjente kommunestyret ny reguleringsplan for Fv. 218, plan 281, (utvidelse til 2 felt, samt ny kryssløsning v/Fv. 562).

I 2015 fikk Horsøy industrihavn hjemmel til industriarealene i plan 271.

Samme år vedtok kommunestyret plan 364 (endring av formålet i plan 271).

I 2016 kjøpte Schlumberger hele Camron, slik at OneSubsea ble heleid av Schlumberger.

Schlumberger eier nå både eiendomsselskapet Horsøy industrihavn og olje/service-selskapet OneSubsea.